

भ्रातृसौहृदमालंब्यैव तवगतिर्नान्यागतिरस्तीत्यर्थः ॥ २८ ॥ यदिते यदित्वेत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तदाहीत्यादिकविवाक्यं ॥ ३१ ॥ इतिरामाभि० श्रीरा० ति०
वा० कि० पंचदशःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तामिति ॥ १ ॥ सुसंरब्धं भावेनिष्ठा ॥ सुसंरंभमित्यर्थः ॥ केनापि नकेनापित्वदुक्तकारणेनेत्य

सुग्रीवोविपुलग्रीवोमहाबंधुर्मतस्तव ॥ भ्रातृसौहृदमालंब्यनान्यागतिरिहास्तिते ॥ २८ ॥ यदिते मत्प्रियं कार्यं यदिचौवैषिमांहितां ॥
याच्यमानः प्रियत्वेन साधुवाक्यं कुरुष्वमे ॥ २९ ॥ प्रसीदपथ्यं शृणु जल्पितं हि मे नरोपमेवानुविधातुमर्हसि ॥ क्षमोहिते को सलराजसू
नुनानविग्रहः शक्रसमानतेजसा ॥ ३० ॥ तदाहिताराहितमेव वाक्यं तं वालिनं पथ्यमिदं वभाषे ॥ नरोचते तद्वचनं हितस्य कालाभिपन्न
स्य विनाशकाले ॥ ३१ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० पंचदशःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तामेवं ब्रुवतीं तारांतारा
धिपनिभाननां ॥ वालीनिर्भर्त्सयामास वचनं चेदमब्रवीत् ॥ १ ॥ गर्जतोस्य सुसंरब्धं भ्रातुः शत्रोर्विशेषतः ॥ मर्षयिष्यामि केनापिका
रणेन वरानने ॥ २ ॥ अधर्षितानां शूराणां समरेष्वनिवर्तिनां ॥ धर्षणामर्षणं भीरुमरणादतिरिच्यते ॥ ३ ॥ सोढुं न च समर्थो हं युद्धकाम
स्य संयुगे ॥ सुग्रीवस्य च संरंभं हीनग्रीवस्य गर्जितं ॥ ४ ॥ न च कार्यो विषादस्ते राघवं प्रति मल्लते ॥ धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च कथं पापं करिष्य
ति ॥ ५ ॥ निवर्तस्व सहस्रीभिः कथं भूयो नु गच्छसि ॥ सौहृदं दर्शितं तावन्मयि भक्तिस्त्वया कृता ॥ ६ ॥ प्रतियोत्स्याम्य हंगत्वा सुग्रीवं ज
हिसंभ्रमं ॥ दर्पचास्य विनेष्यामि न च प्राणैर्वियोक्ष्यते ॥ ७ ॥ अहं त्याजि स्थितस्यास्य करिष्यामि यदीप्सितं ॥ वक्षैर्मुष्टिप्रहारैश्च पीडि
तः प्रतियास्यति ॥ ८ ॥ र्थः ॥ २ ॥ धर्षणामर्षणं सहनं ॥ ३ ॥ संयुगे संरंभं संयुगनिमित्तं संरंभमित्यर्थः ॥ ४ ॥ राघवं प्रति राघवनिमित्तभयमालक्ष्य मल्ल
ते त्वया विषादो न कार्यः यतो धर्मज्ञत्वादिगुणः सः पापं मद्धरूपं ॥ ५ ॥ कथं भूयो नु गच्छसि निवर्तस्व त्वुच्यमानापीति भावः ॥ भक्तिरनुरागः ॥ ६ ॥ दर्पं च दर्पमेव ॥
वियोक्ष्यते वियोजयिष्यते सोदरत्वात् ॥ ७ ॥ उक्तमेव विवृणोति ईप्सितं त्वदीप्सितं दर्पमोचनमेवेत्यर्थः ॥ वक्षैर्वक्षप्रहारैः ॥ ८ ॥